

סיפור משעשע בדרך לרמאללה. תלוי בוקודת-ההשקפה. עיתונאית אחת ונהג ישראלי בלב האינתיפאדה

רמאללה ברמאללה

„אתה פוחד?“
„אני מה פתאום! כשהייתי בצבא נסעתי
את הדרך הזאת כל יום.“
„אבל זה היה לפני האינתיפאדה.“
„תראי, אני לא הייתי חייב לצאת לנסיעה
הזאת. אני רציני, אני אוהב הרפתקות. אני
אפילו נוסע באוטו לאי-ממוגן.“
שקט מתוח.
„את יודעת לאן את נוסעת?“
„כן, יש לי פגישה שם.“
„אני מקווה שלא יחטפו אותנו.“

הכל התחיל כרגיל. הייתי צריכה לנסוע
לרמאללה כדי לקבל חומר לכתבה. חשתי
בני לעשות זאת בדרך הרגילה: לנסוע לשני
ערישכס ולקחת משם מונית ערבית, בעלת
מיספר זיהוי כחול.
בחרתי בדרך הבלתי-רגילה. טילפנתי לת-
נת-מוניות בעיר המערבית ושאלתי אם יש
נהג המוכן לקחת אותי לרמאללה, להמתין לי
ולחזור.
הנהג שהגיע היה בחור צעיר, רוה, בעל
תיספורת קצוצה. הוא היה לבוש במיכנסים

שימשת-מכונית מופצצת ברמאללה
שה קרה יש שם ילדים

שקט מתוח. מתקרבים ליציאה הצפונית
מירושלים.
„את רוצה שאני אדליק את המוגן?“
„אם אתה רוצה, הרוח דווקא נעימה.“
„לא, יותר בטוח שנסגור חלונות, בגלל
האבנים. את שמעת מה שקרה לאוטו של מס-
ההכנסה?“
„סוגרים את החלונות. נוסעים צפונה לכיוון
רמאללה. שקט מתוח. הנהג שולח מבטים
מודאגים לצדדים.“
„אז לאן ברמאללה צריך לנסוע?“
„ליד כיכר מנארה. אתה מכיר את הכיכר?“
„אה, כיכר מנארה זה בסדר, יש שם הרבה
צבא.“
„נרגע קצת. ממשיך לנסוע.“
„מה יש לך לעשות שם?“
„אני עיתונאית.“
„אז אין לך במיקרה איזה שלט עיתונות
גדול, שנושם על החלון הקדמי?“
„לא, אבל אם אתה רוצה, אתה יכול לשים
כאפיינה, זה אולי יעזור.“

שחורים ובחולצת-טריקו שחורה, מתוחה על
גוף שרירי, ונעל נעלייה-תעמלות שחורות.
משהו קרבי וזועק גבריות.
מייד בהתחלה טרח להפגין מאצ'ואזים
ושוכניזם גברי בולטים. הוא שאל בחיוך מזוי
לול אם אני יודעת לאן אני נוסעת, ואם הייתי
שם פעם. שאלתי אם הוא פוחד מן הנסיעה.
„מה פתאום! ענה בביטחון מלגלג, „אתמול
לקחתי מישהו לג'ניו!“
התרווחתי בכיסא בביטחון, מתוך ידיעה
שאני נוסעת עם מישהו מיומן ובעל-ניסיון,
המכיר את הרכיבים, ובעיקר את האינתיפא-
דה.
אך הרווחה היתה קצרה. הוא לא חדל
להגניב לעברי מבטים ספקניים.
„את יודעת לאן ברמאללה את צריכה
להגיע?“
„לא בריוק, אבל נשאל שם.“
שקט מתוח.
„אני מקווה שאת לא רוצה לחטוף אותי.“
צחקתי.

במדיונה מישפט חומר בן-זונה

גם השופטים מצווים
להיזהר בכבודם של
פרקליטים. קבע העליון

נעמי רון
רק לעיתים נדירות קורה ששופט בית-
המישפט העליון מותח ביקורת חריפה על
שופט מחוזי. זה קרה בשבוע שעבר במישפטו
של שימרון ששון, הנאשם בעבירות של סחר-
סמים (הירואין). הנוהג היה השופט העליון
יעקב מלץ, והנהג — השופט המחוזי חיים
אדר.
מעצרו של ששון והגשת כתבי-אישום נגדו
התאפשרו לאחר שנמסרה נגדו עדות של
סוחר-סמים אחר, ובעיקבות מציאת קלטת,
בשעת חיפוש שנערך בביתו. ההקלטה בוצעה
באקראי על-ידי בנו בן ה-15, ששיחק ברשמי
קול, ואגב-כך הקליט את אביו ואדם אחר,
כששם מדברים על עסקי-סמים. „סמים זה לא
בית-מדרגה“, נאמר בהקלטה, וכן „זה חומר
בן-זונה.“
השופט חיים אדר ציווה על מעצרו של
ששון. סניגורו של הנאשם, עורך-הדין ציון
אמיר, עירער על החלטה זו לפני בית-הדין
פט העליון. בעירעור התייחס אמיר לדרך ש-
בה מנהל השופט אדר את המישפטים המוב-
אים לפניו. עורך-הדין מתח ביקורת על-כך
שהשופט מרבה להשתק ולקטוע את הסניגור
רים המופיעים בפניו.
במישפטו של ששון, טען אמיר, אמר
השופט אדר שאם הסניגור לא יפסיק לטעון
את טיעוניו, „כי אז יש סיכוי שייגרם נזק
לנאשם.“

בן נגד אב. על תלונה זו הגיב השופט
יעקב מלץ: „מקריאת הפרוטוקול התרשמתי
כי אכן יש ממש בטענה זו. בהליכים אשר
כאלה, מדובר בשלילת חרותו של אדם בטרם
מישפט, ובכגון דא אנו מצווים על זהירות
מירבית... מן הדין הוא, איפוא, ששופט אשר
שומע ריון כזה, ייתן אפשרות מלאה לסניגור
לנסות ולשכנעו שאין ראיות לכאורה... הדי
לטה זו טוב לה שלא נאמרה משנאמרה. משת-
מעת ממנה ברורות סברה שהסניגור עשוי
לגרוע נזק למרשו על-ידי טיעוניו... יש בכך
פגיעה מיותרת בפרקליט. כשם שפרקליטים
מצווים להיזהר בכבודם של שופטים, כך
מצווים השופטים להיזהר בכבודם של
הפרקליטים.“

עורך-דין אמיר התעקש להוכיח לבית-
המישפט שהרכיבים שנאמרו בקלטת אינם
יכולים לשמש ראיה נגד לקוחו, מכיוון שכן
אינו יכול להעיד נגד אביו, וכן שהרכיבים
הוקלטו בניגוד להסכמתו ולרצונו של האב,
ולכן ההקלטה אינה קבילה בפני בית-הדין.
פט.

שימרון ששון עצור עתה בבית-המעצר
באנריכבר. תאריך מישפטו טרם נקבע.

סמים לבד, במידבר

סמים — אמריקה נלחמת.
בישראל עוד חושבים אין

רון בר
רצ'ארד קאנה הפך כוכב-על בתיקונות
האמריקאית. מתוכנית-ראיונות מקומית קבן
וסיטי היה הדרך לתוכנית של טד קופל
קצרה. הוא הביא עימו אבן נוסחת-הקסם, אך
תצליח אמריקה להיפטר מבעיות הסמים
שלה, אך יצליחו הנרקומונים לעזוב את
המותו הלבן אחת ולתמיד.
קאנה עומד בראש קרן צ'לונג לגמילה
מסמים. לכל אחת מהתוכניות שבה רואיין